

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De ritu funerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

aut cum auaritiæ suspitione exigat; sed ijs elemosinis contentus sit, quæ aut consuetudine probata dari solitæ sunt, aut Archiepiscopi auctoritate probatæ fuerint, aut deinceps probabuntur.

Qua in re illud etiam seruetur, nè tantum clericis, quantum sacerdotibus loco adhibeantur.

Ibidem. Miserabilium autem personarum, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, vt suis impensis humari non possint, exequiæ gratis omnino fiant.

Pro. 4. vsu. Eleemosina, quæ clero ob funus, aut defunctorum officium datur; ne in ecclesia, cœmeteriove, aut spectante populo, sed eo remoto, locoq; sperato, factis exequiis officijsve, distribuatur.

Ibidem. Ne pactiones de funere, aut de exequiis pro mortuo celebrandis cum defuncti hærede, aut alio ad quem pertineat, à Parocho, aliove ea conditione fiant, vt certa ceræ pars, quæ exequiarum officijs supererit, ipsi hæredi, aut alteri restituatur.

Ne Parochi, alijve clerici, neq; item exequiarum curatores, alijve, quicunq; in funere operam ponunt, pignora capiant, quibus sibi caueant de funerali elemosina, aut de eorum opere in funere præstito mercede.

Pro. 4. vsu. Pro crucibus autem, & quæ circa cadaver, aut cœnotaphium disponuntur; pro campanis item, lampadibusve, aliove prætextu, aut nomine, nihil præterea capiat, exigatve, nec capitulû, nec quilibet de capitulo, nec rector, nec sacrista, custos, aliusve clericus quicunq; nisi si quid est, quod fabricæ, aut sacristiæ campanarum nomine dari piæ consuetudinis Ordinarius esse censuerit, idque verè in eum usum cedat. At pro crucibus nihil omnino, quouis etiam fabricæ vel sacristiæ nomine accipi liceat.

Ibidem. Capitula, canonici, & alij ministri quicunq; sint ecclesiarum, ne cœnotaphij quod in officio pro mortuis ex tabulis struitur, nomine quidquam capiant.

Ibidem. Quantum clericorum vsitato nomine dari solet, tantum custodibus, qui in minoribus ordinibus constituti sunt, detur; si in sacris fuerint, habeant quantum sacerdotum nomine datur.

Qui verò custos, vel crucem prætul-

erit, vel campanas pulsauerit, tunc ille accipiat, quod eo nomine tantum dari statutum est.

Eius generis homines, & alij qui in funus se ingerunt, nec quidquam opere ponunt, nisi omnino consequntur.

Ne clerici, neve alij quicunq; sint, qui aliquam in funere curam ponunt, vestes, indumenta, ornamenta ve cadaveri adhibita, nisi à sponte offerentibus accipiant; sed gratis, ac sine mora ijs ad quos pertinent, omnia planè restituant.

Pro loco in quem mortuus inferatur, à nemine, ne sacristiæ quid. m. aut fabricæ, ecclesiæ, aut confraternitatis zelicus, alteriusve pij vsus nomine, quidquam prorsus exigatur: piæ tamen & laudabiles consuetudines seruantur.

De ritu funerum.

Officium, seu officij exequiarum, illa pars quæ litanias sequitur, & incipit, vsque in vita, nullo modo omittatur; sed totum omnino absoluat, etiam si ex causâ corpus tunc sepulturæ nõ tradatur.

Quod antiquissimi est instituti, illud quantum fieri poterit, retineant Parochi, & alij funerum curatores; vt Missa præsentem corpore defuncti pro eo celebretur, antequam in sepulturam inferatur; cuius quidem celebrandæ locus in officio exequiarum adnotabitur.

Laicum hominem defunctum, quouis etiam generis, gradus, dignitatisve nomine illustrem ne clerici efferat; sed laici: qui alicuius confratriæ etiam esse possunt.

Non liceat laicis hominibus, etiam confratribus, aut alij societati adscriptis, mortuo cuius funus agitur, totum officium sepulture præstare; sed sacerdotes & clerici eo nomine vocati id totum perfectè expleant: poterunt tamen confratres, si clerici desint, in cantandis psalmis, & litanijs sacerdoti respondere.

De sepultura.

Consuetudo multis locis intermissa mortuos in cœmeterijs sepeliendi resti-

T 2 resti-